

מסורת הש"ס

א) גיל דלחמיה מילתיה... ב) ויפליגו וישיב... ג) איכא קמיה נטמיה אהרן... ד) וישיב ערב... ה) וישיב ערב... ו) וישיב ערב... ז) וישיב ערב... ח) וישיב ערב... ט) וישיב ערב... י) וישיב ערב...

גליון הש"ס

גם' אבר בני' ליונה איכתי' שני' גי' סוף סוף ד' ממות:

לעוי רש"י

טפ"ט וטפ"ד. ד. ספ"ח.

מוסף רש"י

ואבוא היום אל העין. היום ילמי והיום נחמי. מכלן קפצה לו הארץ (בראשית כ' ז).

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

צה.

תורה אור

- 1. צדליה קולך בת גלים הקשיבו לישעיה עניה ענתוה ישיעיהו ל... 2. דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הברית אשר בענתות בארץ בנימין: ירמיהו א א... 3. גור ארצה העדה מטרף בני עליה ברע רבץ בארצה וכלביא מי יקטנה בראשית מט ט... 4. וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה ודגה כפיר אריות שאל לקראתו: שופטים ד ה... 5. משא בקמח נבב בארץ צרד וטקח לביא וליש מהם אפעה ושרף מערפ ישאו על כתף עירם חילום ועל דבשת נמלים אצרתם על עם לא יועלה: שופטים ו ל... 6. על שהל ופתן הדרך תרמס כפיר ותנין: תהלים צג א... 7. לא היריכוהו בני שחץ לא ענה עליו שחל: איוב כח ה... 8. עור הים כבב לממד נפח ידו הר בת ציון גבעת ירושלים: ישעיהו לב... 9. ויהי בלילה והוא רצא מלאך ה' ורץ בענתוה אשר מאה שמונים וחמשה אלה וישבנו בכפר ודגה כלם פגרים מתיש: מלכים ב' ט' לה... 10. וישבי בנב אשר בילידי הקפה ומשקל קנו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חרשה ויאמר להכות את דוד: שמואל ב כא טו... 11. תרדוב צעיר תחתי ולא קעור קרסלי: תהלים י"ה לו... 12. אם תשכבון בין שפתים כנפי יתן נחמה בכסף ואברותיה בירקוק תרדון: תהלים ס"ד י... 13. ויגדור לו אבישי בן צרויה ורץ את הפלשתי ומיהתו או נשכבו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל: שמואל ב כא ז... 14. ואבא היום אל העין ואמר יי' אלדי אליך אבריהם אם ישך נא מעליה דרכי אשר אנכי הלך עליה: בראשית כ' ז

לשון פרסי קריעה. ל"א כפר הוא: קמטיה. הכניעו תחת הדג של זימס וימיב עלה למעכו: מכא ליה ארעא מוסייה. נמרככה הארץ מתחמיו ולא היוקו. ל"א מכא נשפלת כעין גומא והימה מגינה עליו: בארבע גריבי דמיא. בארבע סאין של מיס. ל"א בארבע כורא דמיא כד' טו גודות של מיס: איטריף קמיה. הימה טורפת ומחכמת עלמה וממרטת כפיה והומה ולמערת: קפלא ליה ארעא. כמו לין תקפון (דברים טו). מתקלרה הארץ והגיע מהרה לארץ פלשמים: לערסא אימיה. דישבי: נוולס. טווה: כד חוסיפיה. ערפס פלשמי סברה למקטליה בלחמו פלך שהיב דידה ולא נגע בו: אמרה ליה. לאבישי אייתי לן הואו פלך דנפל לפתך: ה"ג ספקיה בריש מוחה וקטלה. השליך לאבישי הפלך לראשה וממה: ספקיה לדוד לעינא. ורקו כלפי מעלה: ודן ליה. נעך תחמיו מנימו בקרקע כני שיפול עליו וימות: ונימא איפו. דוד עלמו לימא שם: אין כפוש. אין דעמו מכוונת לומר השם. והשמה ניצל דוד והשליכו השם כדמוק והלכו לאבישי ודוד וחזרו להם: אמר ליה. אבישי לדוד: ומאי כפיס ככא. למה באת כאן: אמר ליה. הקציה אמר לי לזקן שיכלה זרעך או ממקר כד איביך והכי אהרי ליה מוטב שאפול כד איבי: אמר ליה אפיך ללוסיך. הפוך תפלתך לאמור לפניו מוטב יכלה זרעך ולא ממסר כד איבי דמה לך נצער בניך: כד כדך קירא לזבון ואם לא סלעער. משל הוא שאומרים בני אדם: סייע כדן. עזר נחמלתך להסכה: וסוה קא רדיף כפרייהו. והס כורמין שהיה קרוב לארץ פלשמים: ובי מנו קובי. לזומו כפר ששמו קובי שכן איי לארץ פלשמים: אמרי קוס זיב. אמרו זה לזה עמוד כנגדו ולא תנחמ ונכט ולכן נקרא קובי. אינהו הוו בקיאי' בשמות הכפרים ועדיין היו מפחדין ונורמין: כי מעט זי פרי. שם מקום: אמרו בין פרי גוריון. נחמיהא: נקבאל. שהרגנו: ואלא

עניה ענתות עתיד ירמיה בן חלקיה ומתנבא עלה מענתות דכתיב: דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימין מי דמי התם ארי הכא ליש אמר רבי יוחנן ששה שמות יש לארי אלו הן: ארי' כפיר' לביא' ליש' שחל' וישחן' אי הכי בצרו להו עברו מעברה תרתי ניגורו מאי עמוד היום בנוב לעמוד אמר רב הונא אותו היום נשתיר מעונה של נוב אמרי ליה כלדאי אי אזלת האידינא יכלת לה ואי לא יכלת לה אורחא דבעא לסגויי בעשרה יומא סגא בחד יומא כי מוטו לירושלים שרי ליה ביסתרקי עד דסליק ויתיב מעילוי שורה עד דחזיה לכולה ירושלים כי חזיה אוזמר בעיניה אמר הלא דא היא קרתא דירושלים דעלה ארגישית כל משיריתי ועלה כבשית כל מדינתא הלא היא זעירא וחלשא מכל כרכי עממיה דכבשית בתקופ ידי עלה וקם ומניד ברישיה מוביל ומייתי בידיה על טור בית מקדשא דבציון ועל עזרתא דבירושלם אמרי נישדי ביה דא האידינא אמר להו תמהיתו: למחר אייתי לי כל חד וחד מנייכו: גולמו הרג מיניה מיד ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך ה' ויך במחנה אשר מאה ושמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים אמר רב פפא היינו דאמרי אינשי בת דינא בטל דינא וישבי בנוב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא הגור חרשה ויאמר להכות את דוד ומאי וישבי בנוב אמר רב יהודה אמר רב איש שבא על עסקי נוב א"ל הקב"ה לדוד עד מתי יהיה עון זה ממון בידך על ירך נהרגה נוב עיר הכהנים ועל ירך נמרוד דואג האדומי ועל ירך נהרגו שאול ושלת בניו רצונך ויכלו זרעך נא תמסר ביד אויב אתא שטן ואדמי ליה כמביא פתק ביה גירא ולא מטייה משכיבה עד דאמטייה לארץ פלשתים כדחזיה ישבי בנוב אמר היינו האי דקטליה לגלית אחי כפתיה קמטיה אותביה ושדייה תותי כי כ' בדייא אתעביד ליה ניסא מכא ליה ארעא מתותיה היינו דכתיב: תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסולי ההוא יומא אפניא דמעלי שבתא הוה אבישי בן צרויה הוה קא חיף רישיה כד' גרבי דמיא חזינהו כתיבי דמא איכא דאמרי אתא יונה איטריף קמיה: אמר: כנסת ישראל ליונה אימתילא שנאמר: כנפי יונה נחפה בכסף שמע מינה דוד מלכא דישאל בצערא שרי אתא לביתיה ולא אשכחיה אמר: תנן אין רוכבין על סוסו ואין יושבין על כסאו ואין משתמשין בשרביטו בשעת הסכנה מאי אתא שחלי דא מדרשא אמרו ליה בשעת הסכנה שפיר דמי רכביה לפרדיה וקם ואול קפצה ליה ארעא בהדי דא מוטב חזייה לערפה אמיה דהוות נוולא כי חזיתיה פסקתה לפילכה שדותיה עילויה סברא למקטליה אמרה ליה עלם אייתי לי פלך פתקיה בריש מוחה וקמלה כד חזייה ישבי בנוב אמר השתא הוו בי תרין וקטלין לי פתקיה לדוד לעילא ורין ליה לרומחיה אמר ניפול עלה ונקטל אמר אבישי שם אוקמיה לדוד בין שמיא לארעא: ונימא ליה איהו אין חבוש מוציא עצמו מבית האסורין א"ל מאי בעית הכא א"ל הכי אמר לי קודשא בריך הוא והכי אהרי ליה א"ל אפיך צלותך בר כדך קירא לזבון ואת לא תצטער א"ל אי הכי סייע בהרן היינו דכתיב: ויעזור לו אבישי בן צרויה אמר רב שעורו בתפלה אמר אבישי שם ואחתיה הוה קא רדיף בתרייהו כי מטא קובי אמרי קום ביה כי מטא בי תרי אמרי בתרי גוריון קטלה לאריא אמרי ליה זיל אשתכח לערפה אימך כקיבא כי אדכרו ליה שמא דאמיא בחש חיליה וקטליה היינו דכתיב: וא נשבעו דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל ת"ר שלשה קפצה להם הארץ אליעזר עבד אברהם ועקב אבינו ואבישי בן צרויה הא דאמרן אליעזר עבד אברהם דכתיב: ואבוא היום אל העין למימרא דההוא יומא נפק יעקב אבינו דכתיב